

היא בגדה בו, הוא בגד בה,

שיגרתית, התיידד איתו באופן אישי, ולא העלה כלל בדעתו כי יורם עצמו עלול להיות חשוד ברצח.

אולם אטיאט החלו להתקבץ במהלך הי חקירה פרטים אשר שינו את כל התמונה. למישרה הגיעו ידיעות כי רחל נראתה נכנסת לטנדר כחול בעל קבינה כפולה, בסביבות השעה עשר בלילה. מאוחר יותר נעצר בעל טנדר דומה, אולם כעבור שבוע של חקירות הוא שוחרר, נקי מכל חשד. גם בסיפור האהבה שאותו צייר יורם נוצרו בקיעים. המישרה מצאה צעיר תור שב עכו, אשר היה חבר של רחל בתקופה שלפני הרצח, נוסף לחברה הקבוע יורם. גם צעיר זה נעצר לשבוע, אולם הוא הצי ליה לשכנע את החוקרים כי ידו לא היתה במעשה.

צעיר אחר, חייל בשם אודי מאחד המור שבים בארץ, הגיע לביתה של רחל ביום שפורסם דבר הירצחה, והפגין התנהגות מוזרה. גם בעת ההלווייה הוא התנהג שלא כרגיל, וסירב להאמין להוריה של רחל כי היא אומנם מתה. המישרה עצרה אותו, אולם החליטה כי הוא בעל אופי בלתי מאוין, וכי אין לו כל קשר לרצח.

אולם הידידות רבת השנים בנין רחל לבין מזל, הפכה את זו למועמדת טובה יותר. מזל, החלה לבוא דרך קבע לחוגייה הבית הדליי לים שאותם אירגן יורם, אם כי סירבה עדיין להצהיר נאמנות לחוג.

חקירה

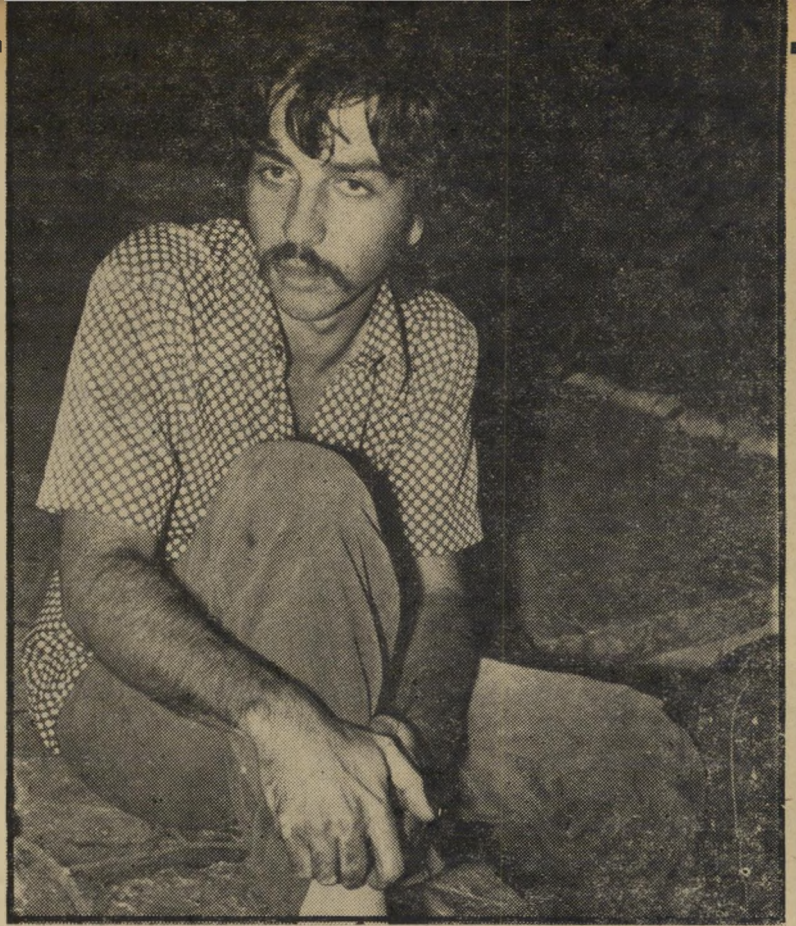
יסודית

חדד החליט לחקור את יורם ביסודיות. חודש אחרי הרצח, נלקח יורם לחקירה במכונת-אמת, ובעיקבותיה הטי לה עליו המישרה מעקב סמוי יומם וליי לה. מכונית האופל-קורד שלו, שאותה קיבל ממישרד הביטחון, פורקה לחלקים קטנים ונסרקה בשואב-אבק. מיכתבים ש-

אואנגארד

וספארטאקוס

לחדר לא נותר, אלא להודיע לציבור כי החקירה הגיעה למבוי סתום. אולם הצוות שלו, שזומצם בינתיים, המשיך לחקור. כחודש אחרי המיקרה, נתגלו לחדד

החבר יורם ביכונסקי, מי שהיה חברה של הנרצחת רחל, אשר נעצר בשבוע שעבר כחשוד ברציחתה. למרות שיוורם טען בחקירה כי היחסים בינו לבין רחל היו אידיאליים, הסתבר לחוקרי המישרה כי רחל ויורם בגדו זה בזה.

מדין ומתות

מיספר פרטים אשר הביאו אותו להחל לחקור בפרשה בכיוון חדש. הוא גילה כי יורם ורחל היו חברים נאמנים בתא טרוצי-קיסיטי, פלג של מצפן. חדד אמנם חקר בנושא זה עד תומו, אולם לא ייחס לכך חשיבות מרובה בקשר לרצח.

יורם ביכונסקי הכיר את רחל בגימנסיה שלוון, שם למדו שניהם, הוא בכיתה הי שמינית והיא בשישית (לאחר שנשארה כיתה). גימנסיה זו ידועה מזה זמן רב כמקוד של תנועות צעירים המושפעות מ-מצפן על כל פלגיו. יורם ורחל הצטרפו למצפן, אחר כך לפנתרים השחורים. כשי התאכזבו שניהם ממצפן, הצטרפו לאחד הפלגים הרבים שלו, מהקיצוניים דווקא, פלג טרוצקיסטי בשם אואנגארד. המנהיגים של אואנגארד היו האחים יגאל ויוסי שווארץ. התנועה כולה מנתה כ-30 חברים, שהפעילים ביותר ביניהם היו יורם ורחל. כשרב יוסי עם אחיו יגאל, כשזה האחרון טוען כי אואנגארד אינו די קיצוני, התפלג גם סלג זה ויגאל, יחד עם עוד כ-15 צעירים וביניהם יורם ורחל, הקימו תנועה חדשה בשם ספארטאקוס. בהנהגתו של ד"ר משה כרמי מירושלים.

יורם, שהוא בן לאב נוצרי ממוצא פולני ולאם יהודיה הנמצאת בקנדה, גוייס לצה"ל והיה בין ראשוני הפצועים במלחמת יום-הכיפורים. כאשר נפגע בהתקפת מטוסי חיל-האוויר המצרי רגלו נקטעה, והוא שוקם על-ידי מישרד הביטחון.

אחרי המלחמה גוייסה גם רחל לצה"ל, והתנדבה להיות מורה ביישובים חקלאיים. כל אותה עת המשיכו בפעילותם, המהפכנית, כאשר יורם מארגן חוגי-בית של ספארטאקוס בדירה שניתנה לו על-ידי מישרד הביטחון ברמת-גן, ואילו רחל פועלת בקרב חברותיה החיילות, כדי לצרף פן לתנועה.

בין החיילות שרחל הצליחה לגרוור ליה חוגים הרעיוניים של יורם היו מזל מורחית, חברה של רחל עוד מהגימנסיה ודניאלה בראונשטיין, ידידה חדשה שאותה רכשה לה בטירונות.

ירד מעל דפי העיתונות. יוסייה של רחל, הרומן התמים שנגול בעיתונות בינה לבין צעיר חביב קטוע-רגל ממלחמת יום הדי כיפורים, והאשמות מישפחתה את צה"ל, על כך שלא היתה שמירה מספקת בבית רוטנברג בחיפה, הבסיס שבו עברה רחל קורס למורות, הפכו את הרצח שלה מסתם עוד רצח, לסיפור אנושי מוזעזע.

גם המישרה הבינה כי הציבור רגיש ביותר לרצח של רחל. אחד מטובי החוקרים של המישרה, תת-ניצב חנא חדד, הקצין הערבי הבכיר ביותר במישרה, מי שפיענח כבר מקרי רצח קשים רבים, מונה כראש צוות בן תישעה חוקרים, שהתפנו לעסוק בפיתרון רצח זה בלבד.

לחוקרים התבררו העובדות הבאות. רחל הלר בת 19 הובאה ביום השלישי, ה-22 באוקטובר, בשעה שבע בערב, לטרמפי אדה בצומת דרך חיפה וארלוזורוב בתל-אביב, על-ידי חברה יורם ביכונסקי. היא תפסה טרמפ והגיעה איתו לבית רוטנברג בחיפה בסביבות השעה תשע בערב. כשי הגיעה לבסיס, הסתבר לה כי כל חברותיה קיבלו חופשה וכי לא נשאר איש בבית רוטנברג. היא החליפה את הסנדלים שי אותם נעלה בכפפים, ויצאה מתחדר.

כעבור כשבע שעות, כחמש לפנות בוקר — על-פי הבדיקות הפאתולוגיות — היא נרצחה, וגופתה הושלכה על אם הי דרך בצומת הכבישים קיסריה ודרך חיפה בכיוון תל-אביב.

ליוורם ביכונסקי היה פיתרון מוכן ליה תעמולה, לאן היו מועדות פניה של רחל. "רחל לא היתה מאלה שיוצאות בערבים ומבלות. היא ניצלה כל רגע כדי להיות איתו. כאשר היא הגיעה לבית רוטנברג וראתה שכולם חופש, היא החליטה לצאת בטרמפ חזרה לתל-אביב, לדירה שלי.

"מי שנתן לה טרמפ בוודאי אנס אותה, אחריכך נבזל ממה שעשה ולכן רצח אור תה".

המישרה נטתה לקבל את הפיתרון של יורם. סיפור האהבה שאותו פרש בפניהם, נגע אפילו לליבם של החוקרים המנוסים. חנא חדד, אשר חקר את יורם חקירה

חוקרי המישרה לא ריחמו על דליה הלר בת ה-16. "את מנסה ל-הסתיר הוכחות", הטיחו בה, יורם סיפר לנו שהיה רומן ביניכם" גילו לה. "דמה של אחותך רחל יהיה על המצפון שלך!"

דליה נדהמה. אחרי המהלומה שאותה ספגה נערה צעירה זו רק לשני חודשיים, כאשר גופת אחותה החיילת רחל נמצאה בחולות קיסריה, לא יכלו שוטרי המתון הצפוני של המישרה, העוסקים בפרשת הרצח, לזעזע אותה בצעקות ובהאשמות. אולם מדבריהם היא הבינה כי יורם ביי כונסקי, מי שהיה החבר של אחותה, מור אשם ברצח של רחל, וגילוי זה זיעזע אותה.

"אתם טועים לגמרי!" קראה דליה אל חוקריה. "ביני ובין יורם לא היה שום דבר, לא כשרחל היתה בחיים ולא אחרי שהיא נרצחה! יורם לא רצח את רחל בגללי, והוא לא רצח את רחל בכלל!"

אולם חוקרי המישרה ידעו אחרת. הם ידעו כי יורם בא לביתה של דליה ביום השני לפני שבוע, באותו יום שבו נעצר, בשעה שבע וחצי בבוקר, והסיע אותה ל-גימנסיה שלוון בתל-אביב, שם היא לור-מדת. הם גם ידעו כי ערב קודם-לכן יצאה דליה עם יורם ליפו העתיקה, ובלתה איתו שעות רבות במכוניתו.

לדליה היה הסבר לכך. "יורם הוא חצי גוי", היא הסבירה לשוטרים, "והחבר הי-חדש שלי גם הוא גוי. רציתי לספר ליוורם עליו, ולשאול אותו איך אפשר לשכנע את ההורים שלי שזה בסדר. גם יורם היה צריך לשכנע את ההורים שלי בזה, כשהוא יצא עם רחל."

בקיעים

בסיפור-האהבה

לפני חודשיים נרצחה רחל הלר. הי רצח זיעזע את הארץ. בעיקר נחרדו אימהות, אשר בנוותחן החיילות משתמ-שות בטרמפים כדי להגיע לבסיסן והביתת. חברייכנסת הגישו שאילתות, והנושא לא

הסיבה? למישרה נודע כי רחל היתה צעירה אוהבת בילויים, יצאה עם בחורים רבים ועוררה את קנאתו של חברה הקבוע יורם.

נמצאו אצלו הוחרמו, ונעשה גם ניסיון למצוא מיכתבים אצל ידידים משותפים של השניים.

חדד פרש בפני מפקדיו את מימצאיו. לדעתו הפך יורם חשוד ברצח. אולם לא על רקע פוליטי-מהפכני, אלא בגלל יח-סיו האישיים עם רחל. קו החקירה שאותו פרש חדד בפני מפקדיו היה לעבר בגידור תיה של רחל ביורם ובגידותיו של יורם ברחל, תוך כדי הצבת אפשרות כי יורם היה מאוהב באחותה של רחל, דליה, וכי הדבר התגלה לרחל.

אולם הגירסה של רצח בעל מניע פור-ליטי, שעליו אפשר להטיל גם את הילת ביטחון המדינה, קסמה לאנשי מישרת מחוז הצפון הרבה יותר. חדד, יליד הכפר טורען ואב לעוררדין מצליח, רגיש ל-עובדה שהוא ערבי, למרות שירותו בן עשרות השנים במישרה. כשהבין כי כיוון החקירה שעליו החליטו מפקדיו יגע בנושא הביטחון, ביקש להעבירו מהתפקיד.